अथाभूच्च तथाभूतः संप्लवः पूर्वसूचितः । काले यथोक्ते संजाते वासुदेवमुखोद्गते ॥४१॥ शृंगी प्रादुर्बभूवाथ मत्स्यरूपी जनार्दनः । अनंतो रज्जुरूपेण मनोः पार्श्वमुपागमत् ॥४२॥ भूतसंघान्समाकृष्य योगेनारोप्य धर्मवित् । भुजंगरज्ज्वा मत्स्यस्य शृंगे नावमयोजयत् ॥४३॥

Codex seculo septimo decimo videtur exaratus esse. Fol. 505 deest. Apographi illius, unde noster descriptus est, folium unum superest, quod post fol. sexcentesimum inserendum curavi. (FRASER 1.)

815.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 96. Long. 9. Lat. 4. Linn. 10–12.

Inest *Dvárakámáhátmyam*, Skandhapuráṇae pars, in capita 34 divisa, de qua supra p. 72 dictum est. Folia १–५. १७–२४. ३५–४१. ४३. ६८. ७१. desiderantur. In capite 23 Bhágavatae mentio fit: श्रीमद्भागवतं शास्त्रं पठते कृष्णसंनिधौ। कुलकोटिशतैर्युक्तः क्रीडते योगिभिः सह ॥

Codex anno 1456 exaratus est. (FRASER 15.)

816.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 95. Long. 11. Lat. 5. Linn. 10.

Dvárakámáhátmyam.

Codex medio seculo superiore exaratus est. (FRASER 40.)

817.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 54. Long. 10. Lat. 5. Linn. 10.

Prabhásakshetratírthayátránukramaḥ, enumeratio locorum sacrorum in Prabhása agro sitorum, qui ab hominibus piis deinceps visendi sunt. Incipit:

क्षेत्रं प्राप्यमगण्यपुण्यपटलैः पुंसां पुरोपार्जितैः
सर्वक्षेत्रशिरोमणिं गणपतिः प्राभासिकं पाति यः
विघ्नाभद्रविदारणोद्धतहरिः सोमेशसेवार्थिनां ।
स श्रीमान् सफलं सतां कलयतां कामं कपर्दी कलौ ।१
गंगातुंगतरंगसंगशिरःपालित्यलेशश्रियं ।
सोमं सोमसमानशुद्धमहसं सोमोद्भसतशेखरं ।
तेजोभिर्भुवि भासयंतमनिशं क्षेत्रं प्रभासं भृशं ।
श्रीसोमेशमुपास्महे सुतपसा सोमेन संचितां ।२
अथ प्रभासक्षेत्रातीर्थयात्रानुक्रमः । तद्यथा । पूर्वे तप्तोदकस्वामी पश्चमे माधवस्तथा ।३। दक्षिणा सागर प्रोक्त भद्रा नद्युत्तरे स्मृता । एतत् प्राभासिकं क्षेत्रं । पुण्यद्वादशयोजनं ।४।

Prabhása agrum in Gúrjarae terrae parte ad occidentem spectante positum fuisse constat, et templum Ṣivae sacerrimum in Somanáthapattana (lat. 20° 55′, long. 70° 23′) conditum esse. Bhadrá flumen, supra memoratum, prope urbem hodiè Poorbunder dictam in oceanum Indicum effunditur.

Liber noster e Prabhásakhaṇḍa, Skandapuráṇae parte, videtur excerptus esse, ejusque operis capita nonnulla ad verbum exscripta sunt.

In fine haec leguntur: इति रुद्रप्रोक्तप्रभासखंडयात्रायां सर्वतीर्थानुक्रम वस्त्रापथक्षेत्रतीर्थानुक्रमः । समाप्ताः ॥ ॥ संवत् १५ आषाढादि ३४ वरषे श्रावणशुदि ५ भूमे अदेह श्रीकदनपुरे स्थाने पातसाह स्री महिमूद विजयराज्ये गूजरज्ञातीयः महदेवासुतचांपालाषा लक्षितं अवलोकनार्थः । तथापरोपकारार्थं श्रीद्वारकाया माहात्म्यं श्रीप्रभासक्षेत्र-श्रीसोमनाथतीर्थे यात्रायां महिमा लिक्षितः ॥

Codex anno 1478 a scriba linguae Sanscriticae imperito parum accurate exaratus est. (FRASER 17.)

818.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 79. Long. 9½. Lat. 7. Linn. 15–18.

Nílamatam, quo libro Kaṣmiriae sacella, inprimis vero loci sacri ad Vitastám flumen siti, Puráṇarum more celebrantur. Incipit: श्रीनिवासं हरिं देवं वरदं परमेश्वरम् । त्रैलोक्यनाथं गोविंदं प्रणम्याक्षरमव्ययम् ॥ परिक्षिद्वंशभूश्छ्रीमान्नृपतिर्जनमेजयः । पप्रच्छ शिष्यं वासस्य वैशम्पायनमंतिकात् ॥ जनमेजय उवाच । महाभारतसंग्रामे नानादेश्या नराधिपः । महाशूराः समायातः पितॄणां मे महात्मनाम् ॥ कथं काश्मीरको राजा नायातः तत्र कीर्तयः । पांडवैर्धार्तराष्ट्रैश्च तवृतः स कथं नृपः । काश्मीरामंडलं चैव प्रधानं जगति स्थितम् ॥

Narratio dialogi forma, a Gonanda cum Bṛihadaṣva habiti, traditur. Nomen libro a Nila, serpentium domino, inditum est, qui Kaṣmiriae deus tutelaris esse dicitur.

Codex anno 1824 a Bhaṭṭaharaka non satis accurate exaratus est. (WILSON 532.)

819.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 20. Long. 9. Lat. 5. Linn. 8.

Hoc codice *Mayúraṣatakam*, vulgo *Súryaṣatakam* dictum, centum disticha a *Mayúra* poeta in Solis laudem scripta, continetur. Carmen Sragdhará metro compositum est. Incipit: जंभारातीभकुंभोद्भवमिव दधतः सांद्रसिंदूररेणुं.

Distichis quadraginta tribus poeta Solis ortum, sex distichis equos, duodecim sequentibus Anúrum aurigam, undecim currum, octo discum, viginti ultimis Solem ipsum celebravit.